

Indien niet anders aangegeven komen Bijbelcitatoren uit de NBG51.¹

dinsdag 1 dec. **Deuteronomium 10:1, 2, 4**

¹ Toen zeide de HERE tot mij: "Houw u twee stenen tafelen gelijk de eerste, klim op tot Mij op de berg, en maak u een houten ark; ² dan zal Ik op de tafelen de woorden schrijven, die stonden op de eerste tafelen, welke gij verbrijzeld hebt, en gij zult ze in de ark leggen."

⁴ En Hij schreef op de tafelen met hetzelfde schrift als de eerste maal, de Tien Woorden, die de HERE op de berg tot u gesproken had uit het midden van het vuur op de dag der samenkomst; en de HERE gaf ze mij.'

De eerste stenen tafelen zijn nooit op hun bestemming aangekomen! De stukken daarvan liggen ergens op de berghelling. De reden dat Mozes de tafelen kapot smijt, is schokkend! In afwachting van de terugkomst van Mozes was het volk, samen met Aaron, een eigen, afwijkende weg gegaan. Het bouwde de grootst denkbare gruwel: een gouden afgodsbeeld.

De eerste geschreven Tien Woorden konden nu niet aan het losgeslagen volk overgebracht worden, dit zou terstond een totale veroordeling van het volk tot gevolg hebben gehad.

Het is zo bijzonder ontroerend om daarbij de houding van Mozes te zien. Deze Mozes, door God aangewezen om het volk naar het land van melk en honing te leiden, gaat met de levende God in gesprek om de komende, vernietigende toorn af te wenden. Mozes is hier middelaar tussen God en het volk. Gal. 3:19 Hij zocht de gunst van de HERE, zijn God. Uit het diepst van zijn hart, spreekt hij tot God om toch voorbij te zien aan deze zonde – een ontroerend voorbeeld van voorbede, en met welk een uitkomst! God schrijft op de nieuwe, door Mozes gehouwen, tafelen. Deze woorden liggen vast, de getuigenis wordt opgeborgen in de houten kist, de ark. Ex.40:20

woensdag 2 dec. **Handelingen 15:23, 30-31**

²³ En men schreef door hun bemiddeling: "De apostelen en oudsten groeten als broeders de broeders uit de heidenen in Antiochië, Syrië en Cilicië."

³⁰ Toen men afscheid van het genomen had, kwamen zij te Antiochië aan, riepen de vergadering bijeen en legden de brief over. ³¹ En toen zij die gelezen hadden, verblijdden zij zich over de bemoediging.'

Hier is een blij makende brief! De brief is een opluchting voor de broeders uit de heidenen, die zich hiermee bevrijd mogen voelen van de inzettingen die nog werden nageleefd door veel broeders uit de Joden.

Het werd hen benauwd gemaakt met het oog op besnijdenis naar het vlees en het houden van de wet van Mozes. Met de woorden van deze brief zal hun verder geen last opgelegd worden als zij in de gemeente van Israël verblijven.

Een eerste stap onderweg naar een hogere positie:

'Toen echter het complement van de tijd kwam, vaardigde God Zijn Zoon af, geboren uit een vrouw, geboren onder de wet, opdat Hij hen, die onder de wet zijn, uitkoopt, opdat wij het zoonschap krijgen.' Gal.4:4,5 [NCV]

donderdag 3 dec. **1 Corinthiërs 15:45 en 49**

⁴⁵ Aldus staat geschreven: de eerste mens, Adam, werd een levende ziel; de laatste Adam een levendmakende geest.'

⁴⁹ En gelijk wij het beeld van de stoffelijke gedragen hebben, zo zullen wij het beeld van de hemelse dragen.'

Aldus staat geschreven. Hierbij mogen we bedenken, dat alles wat tevoren in de wet en de profeten over de Heer geschreven staat nauwkeurig vervuld werd! Dit geeft reden tot

¹ Andere vertalingen:

NCV = Nederlandse Concordante Vertaling (Bron: <http://ncv.ebenhaezer.nl/> - © 2014 – NCV

prCV = proeve van concordant vertalen: een nog niet afgeronde concordante vertaling, of een vertaling van de schrijver/ster volgens de concordant vertaalmethode

GES = Geschriften (Bron: <http://geschriften.nl/> - © 2017)

HSV = Herziene Statenvertaling (© 2010/2016 Stichting HSV)

dankbaarheid: alles wat ik lees in het woord is waar, en waardevol om in je op te nemen. Ook al zijn sommige dingen misschien nog wel eens moeilijk te doorgronden. Als de apostel Paulus dan in de hem gegeven onthullingen deze zaken over Adam en Christus opschrijft om aan de gemeenteleden mee te geven, dan is dat een zekere uitkomst! Ook voor ons. Anders dan dit zal het niet zijn: de tweede mens is uit de hemel, vs.47 een geestelijk lichaam wordt opgewekt! vs.44 Wat een verschil met het natuurlijke lichaam! Zie vs.44

vrijdag 4 dec. **2 Corinthiërs 7:8**

'Want al heb ik u door mijn brief bedroefd, ik heb er geen spijt van. Mocht ik er spijt van gehad hebben, ik zie, dat die brief u, indien al, dan toch slechts tijdelijk bedroefd heeft; thans verblijdt het mij, niet, dat gij bedroefd zijt geworden, maar dat de droefheid u tot inkeer heeft gebracht; want gij zijt bedroefd geworden naar Gods wil, zodat gij generlei nadeel van ons hebt geleden.'

Dit is een bedroefd makend deel in de brief van Paulus. Is Paulus hier ongevoelig? Nee, in geen geval! Paulus had een diepe relatie met de gemeenteleden te Korinthe; hij had er alles voor over gehad om hen in liefde op te voeden in het geloof. Toch schreef hij hun deze ernstige woorden om hen als apostel en oudste het besef van hun handelingen bij te brengen, tot inkeer en voordeel in hun wandel. De tweede brief aan de Corinthiërs is een brief uit het hart geschreven, van hart tot hart naar de gelovigen toe.

De droefheid is in overeenstemming met God. ('Naar Gods wil' is een iets te sterke vertaling.)

Wat heb ik aan zo'n brief? Nou, dat ook ik verder kom in mijn geloofsleven door het woord te lezen, in mij op te nemen en te groeien.

zaterdag 5 dec. **2 Corinthiërs 7:12**

'Daarom, indien ik u al geschreven heb, dan was het niet om hem, die onrecht begaan, of om hem, die onrecht geleden had, maar opdat uw zorg voor ons bij u openbaar zou worden voor het aangezicht Gods. Daarom zijn wij vertroost.'

Na de geweldige waarheden van verzoening in de eerste brief aan de Corinthiërs neergelegd te hebben, zoekt Paulus of er ook onder deze gelovigen zelf nu ook iets werkzaam is. Na zijn woorden die droefheid brachten, vervolgt hij met de verklaring dat hij naar toewijding zocht bij de Corinthiërs. Heeft al die rijkdom die verkondigd is, iets van toewijding en dankbaarheid opgeleverd?

Gericht zijn op Paulus is ook gericht zijn op het evangelie van de heidenen.

Paulus vist hier beslist niet naar complimenten, maar constateert dat door zijn vermaning de zorgzaamheid en liefde van de gelovigen openbaar is geworden voor het aangezicht van God.

Als hij dat kan opschrijven, dan hebben zijn ernstige woorden dus iets goeds te weeg gebracht en dat vertroost hem weer in al zijn moeilijkheden en zorgen voor de gemeente.

Niet de moeilijkheden die er ontstonden voorop stellen, maar bedachtzaam zijn op de houding ten opzichte van God onder de omstandigheden. Omstandigheden die ons draagkrachtiger maken en doen beseffen waar dat ons brengt.

'Waar zijnde nu in liefde, brengen wij allen tot groei in Hem Die het Hoofd is, de Christus (...)' Ef.4:15a
Dankt onder alles.

zondag 6 dec. **Jesaja 45:23; Romeinen 14:11**

'Want Ik heb gezworen bij Mij zelf, waarheid is uit Mijn mond uitgegaan. Een woord dat niet zal worden herroepen: dat voor Mij elke knie zich zal buigen, dat bij Mij elke tong zal zweren.'

'Want er staat geschreven: (Zo waarachtig als) Ik leef, spreekt de Here: voor Mij zal alle knie zich buigen, en alle tong zal God loven.'

Is het geen geweldige rijkdom dat we zo dikwijls kunnen lezen: 'er staat geschreven'?

De Schrift is één geheel. Veel van de door God ingegeven woorden die de profeten 'gezien' hebben (ze werden ook vaak ziener genoemd) spreken van de toekomst en gaan ver boven het moment van de dag van toen uit.

In de grondtekst staat in vers 23 bij 'herroepen' zoets als: 'een woord, en het zal niet terugkeren (naar God)'. Wat een zekerheid! Dit woord blijft staan, totdat die dag er is!

De Israëliet van toen kon hopen en danken dat het hele volk, want daar was toen het zicht op, God de eer zou geven in lof en dank.

Door de onthullingen die de apostel Paulus zijn toevertrouwd, kunnen we lezen in zijn brieven. Dit wekt heden ten dage nóg meer verbazing over de reikwijdte van dit woord en de grootheid van God:

'Daarom ook verhoogt God Hem uitermate en schenkt Hem in genade de naam die is boven alle naam, opdat in de naam van Jezus zich alle knie buigt van de hemelingen en van hen die op aarde en van hen die onder de aarde zijn, en alle tong van harte belijdt: Heer is Jezus Christus, tot verheerlijking van God, de Vader.' Fl. 2:9-11 [NCV]

'Hoe leest gij?' Luc.10:26 Lees wat er staat én geloof wat er staat: *alle knie en alle tong!* Christus is werkelijk Heer, tot eer van God, Zijn en onze Vader! Amen!

maandag 7 dec. **Genesis 1:1 (1)**

'In begin schiep God de hemelen en de aarde.' [SW]

Met deze eenvoudige mededeling begint het eerste boek van de bijbel en daarmee is het natuurlijk ook de aanvang van de Schrift.

Het feit dat er een Schepper is, wordt alom betwist, maar hier wordt het gewoonweg meegedeeld. Het is het uitgangspunt van alles wat komt. Salomo verklaart in zijn boek dat handelt over wijsheid, ook al bij de aanvang: *'De vreze des Heren is het begin der kennis.'* Spr.1:7

dinsdag 8 dec. **Genesis 1:1 (2)**

'In begin schiep God de hemelen en de aarde.' [SW]

Het is God Die de hemelen en de aarde schiep. Dat geeft ook dat alles wat er gebeurt met een bedoeling plaatsvindt. Het geeft het leven zin.

Een leven of wereldbeschouwing zonder God is dan ook per definitie zinloos. Het komt nergens vandaan en het leidt nergens heen. Vandaar dat *Hem te kennen* het begin van wijsheid en kennis is.

In Jesaja staat dan ook geschreven: *'Die in het begin al het einde aankondigde en lang tevoren wat nog gebeuren moest. Die zegt: "Wat Ik besluit, wordt van kracht, en alles wat Ik wil, breng Ik ten uitvoer."'* Jes.46:10

woensdag 9 dec. **Genesis 1:1 (3)**

'In begin schiep God de hemelen en de aarde.' [SW]

Hoewel in de meeste vertalingen staat 'in het begin' of 'in den beginne', ontbreekt het lidwoord in de Hebreeuwse grondtekst. Als er al een lidwoord ingevuld had moeten worden, zou 'een' beter passen. Hier wordt namelijk gesproken van het begin van hemelen en aarde, de geschapen wereld.

Niet het begin van God, Hij was er al en is zonder begin en zonder einde.

donderdag 10 dec. **2 Timotheüs 4:3,4**

'Want er komt een tijd dat de mensen de gezonde leer niet meer zullen verdragen, maar omdat hun gehoor verwend is, naar hun eigen begeerte zich tal van leraars zullen bijeenhalen, dat zij hun oor van de waarheid zullen afkeren en zich naar de verdichtfels keren.' [NBG]

Paulus voorzegt tegen zijn vriend en medewerker Timotheüs, dat er een tijd zou komen dat men de gezonde leer niet meer zou verdragen en het oor van de waarheid zal afkeren en zich wenden tot verdichtfels. Het woord dat in de NBG-vertaling is vertaald met verdichtfels is het Griekse 'muthous'. Daarin herkennen we ons woord *mythen*.

Het christendom is vol van dit soort mythen: drie-eenheid, hel, een eindeloze hellestraf, de onsterfelijke ziel, enz. *'Ongezonde woorden'* 2Tim.1:13 die in de Schrift niet voorkomen.

vrijdag 11 dec. **2 Timotheüs 3:14,15 (1)**

'Maar jij, blijf bij wat je geleerd hebt en wat jou toevertrouwd werd, wetend van wie je het geleerd hebt en dat je van baby af aan met de gewijde geschriften bekend bent, die jou wijs kunnen maken tot redding door het geloof dat in Christus Jezus is.' [NCV]

Het 'maar jij' klinkt nog een aantal keren in deze brief. 2Tim2:1;3:10 Hier, in vers 14, staat dit 'maar jij' tegenover *diegenen die een vorm van godsvrucht hebben, 'maar de kracht ervan ontkend hebben.'* vs.5 Die kracht is de Schrift en daar gaat Paulus het vervolgens over hebben.

zaterdag 12 dec. **2 Timotheüs 3:16** (2)

'Heel de Schrift is God-geademd en nuttig tot onderwijzing, tot aantoning, tot terechtwijzing, tot de opvoeding, die in gerechtigheid is ...' ^[NCV]

Waar in dit vers staat 'God-geademd', staat in de Griekse grondtekst *theopneustos*.

Zoals Adam een levende ziel werd, doordat God Zijn adem van leven in zijn neusgaten blies, ^{Gen.2:7} zo is Zijn woord levend, omdat God Zijn geest erin blaast. Vergelijk ook: Johannes 20:22.

'Alle Schrift', zegt Paulus tegen Timotheüs. Dit betekent dat Timotheüs ook alle Schrift kende. Hij was van al deze geschriften op de hoogte.

zondag 13 dec. **2 Timotheüs 3:17** (3)

'... opdat de mens van God toebereid is, tot ieder goed werk toegerust.' ^[NCV]

Het is *alle Schrift*, of *heel de Schrift* die de mens Gods, de gelovige, volkomen maakt en tot ieder goed werk toerust.

Als deze Schrift niet compleet is, is de gelovige ook niet volkomen toegerust. Daarom sprak men in de beginperiode van de *ekklesia* [de gemeente] nog in talen en profeteerde men nog.

Dit is wat de Schrift 'ten dele' noemt, fragmentarisch of gedeeltelijk dus. ^{1Cor.13:9} Het is ook waarvan wordt gezegd: *'Toen ik kind was, sprak ik als kind, was ik gezind als kind, rekende ik als kind. Nu ik man geworden ben, heb ik wat van het kind was weggedaan.'*

^{1Cor.13:11} En *'Maar wanneer de volwassenheid zal komen, zal wat ten dele is weggedaan worden.'* ^{vs.10} Die volwassenheid is gekomen, het woord is compleet!

maandag 14 dec. **1 Corinthiërs 1:9**

'Trouw is ^{de}God, door Wie jullie werden geroepen tot gemeenschap van Zijn Zoon, Jezus Christus, onze Heer.' ^[NCV]

Het woord 'trouw' hier betekent zoveel als: 'gelovig, geloofwaardig'. Deze tekst spreekt van de *betrouwbaarheid* van God. Hij voert precies uit, wat Hij in Zijn woord heeft beloofd. Twee verzen eerder staat, dat wij de onthulling van onze Heer Jezus Christus (Zijn aanwezigheid) *verwachten*. Góð belooft ons, dat de dag van de Heer Jezus Christus zal aanbreken. En Hij kiest in genade mensen uit, ook u en mij, om deel te mogen hebben aan het werk, dat Hij in Christus uitvoert.

Met een oud lied kunnen we dan van harte zingen:

*God is getrouw, Zijn plannen falen niet,
Hij kiest de Zijnen uit, Hij roept die allen.
Die 't heden kent, de toekomst overziet,
laat van Zijn woorden geen ter aarde vallen.
En 't werk der eeuwen, dat Zijn Geest omspant,
volvoert Zijn hand.*

dinsdag 15 dec. **Hebreeën 11:1**

'Geloof nu is aanneming van zaken die verwacht worden, [en] aantoning van wat niet gezien wordt.' ^[prCV]

Wat God zegt, zal gebeuren *op Zijn tijd*. Maar de vervulling van Zijn beloften kunnen we vaak niet meteen *zien* met onze ogen. Bij iets letterlijk *zien* is er immers geen sprake van geloof, maar van een feit. Bij geloof echter zie je *in je geest* de waarheid van al Gods beloften. Iets, wat niet is te zien met je zintuigen, accepteer je dan toch als waarheid: het *zál* een feit worden in de toekomst. En dat geloof is *door God gegeven*.

Wij *verwachten* (zijn helemaal overtuigd van) alles wat de Schrift belooft.

In genade maakte God ons, via Paulus, bekend wat als eerstvolgende in Zijn plan van tijdperken zal gebeuren, namelijk, dat de leden van het Lichaam van Christus, tegelijk, de Heer tegemoet gaan in wolken, om Hem te ontmoeten!

Inderdaad zien wij dat nog niet, maar we geloven Hem! Ja, wij mogen dit met reikhalzend verlangen *verwachten*. Dát biedt troost en uitzicht, zowel in leven als in sterven.

woensdag 16 dec. **Lucas 1:38a**

'En Maria zeide: "Zie, de dienstmaagd des Heren; mij geschiede naar uw woord.'"

Toen de engel Gabriël Maria [dezelfde naam als: Miriam] bezocht, had hij een bijzondere, geweldige boodschap voor haar: Miriam mocht moeder worden van hét Kind, Jezus. Hij was echter de Zoon van Gód, niet van een aardse vader.

Op de aankondiging van dit wonder reageerde Miriam met: "... *laat mij geschieden naar uw woord.*" En zij stelde zich op als 'slavin' van de Heer [NBG: *dienstmaagd*]. Zij vertrouwde op het woord van Gabriël, namelijk dat de kracht van de Allerhoogste (Degene Die alles in hemelen en op aarde bestuurt) haar zou overschaduwen. Hierdoor zou zij, een maagd, moeder worden van de aan Israël beloofde Messias!

In genade kiest en roept God mensen om Zijn machtige plan uit te voeren. God roept ook ons. Dan mogen wij ons naar Zijn woord en roeping voegen en bruikbaar zijn in Zijn Hand: ten zegen van anderen!

donderdag 17 dec. **Micha 5:1a**

'En u, Bethlehem-Efratha, al bent u klein onder de duizenden van Juda, uit u zal Mij voortkomen Die een Heerser zal zijn in Israël.' [HSV]

Door onder ons te komen, heeft Christus Zichzelf vernederd en de vorm van een slaaf (namelijk van een mens) aangenomen. Zo werd Hij geboren uit de maagd Maria.

Zijn geboorte vond plaats in Bethlehem, dat als klein gerekend werd; te gering om belangrijk te zijn in Juda. In dit onbelangrijk geachte Bethlehem werd echter de Redder van het al geboren!

Met Bethlehem-Efratha als geboorteplek, koos God 'het zwakke' in Israël (en onder de mensen) uit. Hierdoor kan niemand ergens op roemen, zodat Hij *Zijn* grote liefde, kracht en sterkte kan tonen. Jezus vervulde zo *in ootmoedigheid* al Gods beloften.

Na Zijn dood werd Hij echter uitermate verhoogd door Zijn Vader. God veracht niet wat misschien gering geacht wordt bij mensen, maar toont juist door middel van 'het zwakke' Zijn heerlijkheid. Het gaat immers om *Zijn* eer, niet om wat bij mensen sterk of machtig is!

Laat dus de ootmoedige gezindheid, die in Christus was, ook in ons zijn. Als wij zwak zijn, dán wordt Zijn sterkte en kracht zichtbaar!

vrijdag 18 dec. **Genesis 35:16**

'En zij [Jacob en de zijnen] braken op uit Bethel. Toen zij nog maar een kleine afstand af hoefden te leggen om bij Efrath te komen, baarde Rachel, en zij had het zwaar tijdens het baren.' [HSV]

Jacob (door God Israël genoemd) trekt weg uit Bethel, het 'huis van God'. Dan baart zijn vrouw Rachel, in de streek Efrath rond Bethlehem, een zoon, waarna zij sterft. Net voor haar sterven noemt zij deze: Ben-oni. Dat kan zijn: 'zoon van mijn zuchten'; misschien: 'zoon van mijn pijn'. Maar zijn vader Jacob, noemt hem gelijk: Ben-jamin, oftewel: 'zoon van de rechterhand'.

Later werd in Bethlehem-Efratha onze Heer geboren. En *Hij* was ook de Zoon van de rechter(hand). Want na Zijn smadelijke dood, en opstanding (waarmee Hij de dood van zijn kracht beroofde!) verhoogde God, Zijn Vader, Hem uitermate.

Christus Jezus, de Zoon van Zijn liefde, zit nu aan de rechter(-kant) van God. Zo ontving Hij alle macht in hemelen en op aarde. Gods liefde gaat, via Hem, naar ieder uit en Christus brengt het al terug naar de Vader. Wat een onmetelijke liefde van deze Zoon!

zaterdag 19 dec. **Lucas 2:26**

'En hem [Simeon] was door de heilige Geest een godsspraak gegeven, dat hij de dood niet zou zien, eer hij de Christus des Heren gezien had.'

Rondom Jezus' geboorte leefde er in Israël bij sommigen sterk de verwachting dat de beloofde Messias [Grieks: Christus] zou komen. Hem had God immers via profeten aan Israël beloofd.

Zo keek ook Simeon in Jeruzalem uit naar vertroosting van Israël, of ook Anna naar verlossing door Hem. Simeon verwachtte Hem, maar hij *zag* ook Gods Woord vervuld worden in baby Jezus: de Beloofde, Gods redding.

Jaren later, (na de opstanding van de Heer) hadden de 'Emmaüsgangers' ook de verwachting, dat '*... Hij [Jezus] het was, Die Israël zou verlossen.*' Luc.24:21 En Hij bleek niet alleen de Verlosser van Israël te zijn, maar Hij werd zelfs de Redder van heel de schepping, van het al!

Ook wij, leden van het Lichaam van Christus, mogen Hem *nu al* met ons hart kennen als de Christus en als Redder!
Vader, U alle dank en eer!

zondag 20 dec. **Jesaja 40:1**

'Troost, troost Mijn volk zal uw God zeggen.' [HSV]

Een heel bekende tekst! Jesaja gaf al in hoofdstuk 1 vers 3 aan, dat Israël Gods volk is, maar dat Israël Hem niet kende/erkende. De tekst van vandaag echter geeft nieuwe hoop voor Zijn volk en voor Jeruzalem.

Inmiddels *is* de Verlosser, hun Messias gekomen, namelijk onze Heer Christus Jezus, Die echter afgewezen en gekruisigd werd. Maar Hij werd opgewekt, stond op en *zal* ook opnieuw terugkomen om gerechtigheid en vrede voor Zijn volk op aarde te brengen.

In geloof weten wij zeker, dat dit gaat gebeuren en dat geeft troost en uitzicht! Hierbij zullen zelfs alle volkeren betrokken worden!

En ja, dan heeft de nu al uitgeroepen gemeente (de leden van het Lichaam van Christus) een nóg geweldiger uitzicht. Wij hebben de verwachting, dat we Hem (als Hij roept en de bazuin van God klinkt) in wolken tegemoet zullen gaan. ^{1Thess.4:16,17} Dat zal gebeuren, net voor de gebeurtenissen rondom Zijn volk hier op aarde gaan plaatsvinden. Die verwachting geeft troost; troost voor ons hart, vandaag. Troost elkaar met deze woorden!

maandag 21 dec. **Mattheüs 16:13**

'Toen Jezus gekomen was in het gebied van Ceasarea Filippi, vroeg Hij aan Zijn discipelen: "Wie zeggen de mensen dat Ik, de Zoon des mensen, ben?"' [HSV]

In deze vraag ligt het antwoord opgesloten. Hij zei van Zichzelf dat Hij de Zoon van Adam, de Zoon des mensen, is. Daarmee heeft Hij alle rechten op de regering over de mensheid.

In Zijn wederkomst (als Hij Zijn voeten op de Olijfberg zet) zal Hij Koning van de koningen en Heer van de heren blijken te zijn.

Mattheüs opende zijn verslag ook met de veelzeggende tekst, dat Hij de zoon van David, de zoon van Abraham is. Meer hoeft niet gezegd te worden. Hij is de Rechthebber op de troon. Ook in ons hart. Hij op de troon, dan is het goed.

Vader, dank U dat Uw Zoon mijn Redder is.

dinsdag 22 dec. **Mattheüs 16:14**

'Zij zeiden: "Sommigen: Johannes de doper. Anderen: Elia, en anderen: Jeremia of één van de profeten."' [HSV]

Onder het volk Israël in die dagen was verdeeldheid; men wist niet wie Hij was. Sommigen herkenden Hem aan de tekenen en wonderen die Hij deed. Maar door de bank genomen besepte men niet wie Hij was.

In de drie gegeven antwoorden zat wel iets, maar toch was het mis. De profeten hadden Hem aangekondigd: de Messias, de Christus, waar Israël op zat te wachten. Maar toen Hij er was, wilde men Hem toch niet.

Hij is nu de Opgewekte, de Verheerlijkte en zit aan Gods rechter(hand). Hij bidt en pleit zelfs voor u, jou en mij.

Is dat niet geweldig? Ook deze dag is dat zo.

woensdag 23 dec. **Mattheüs 16:15,16**

'En Hij zei tegen hen: "Maar jullie, wie zeggen jullie dat Ik ben?" Simon Petrus antwoordde en zei: "U bent de Christus, de Zoon van de levende God."' [HSV]

Enorme onthulling! Petrus besepte dat door heilige geest, en sprak de waarheid. Hij is de Gezalfde Die door Vader beloofd was, de Zoon van de levende God. Veel duidelijker kan het niet worden. Hij is de Messias Die al zo lang daarvoor keer op keer was aangekondigd.

Nu was en wandelde Hij te midden van Zijn volk. Men erkende Hem echter niet. Niet lang daarna werd Hij overgegeven in de handen van de Romeinen.

Hij is de Zoon van Gods liefde en als zodanig deed en handelde Hij uit liefde.

Dat heeft gevolgen voor u, jou en mij. Wij danken de Vader, die ons zo liefheeft.

donderdag 24 dec. **Mattheüs 16:17**

'En Jezus antwoordde en zei tegen Hem: "Zalig ben jij, Simon Bar-Jona, want vlees en bloed hebben jou dat niet geopenbaard, maar Mijn Vader, Die in de hemelen is." [HSV]

De geest van God werkte in Petrus, zodat hij die grote belijdenis kon spreken. Anders had hij dat nooit beseft, laat staan gekund. De Vader had hem dat laten zien en zijn verstand en hart geopend. Anders had Petrus dat nooit zo kunnen verstaan.

Zonder de geest van God is de mens *niets*. Zo is het ook met het verstaan van het evangelie van de voorhuid: overstromende genade. Daarin leven wij nu.

Dank God voor Zijn onuitsprekelijke genade!

vrijdag 25 dec. **Mattheüs 1:21**

'En zij zal een Zoon baren en je zult Hem de naam Jezus geven, want Hij zal Zijn volk redden van hun zonden.' [HSV]

In een droom werd dit door een boodschapper van God tegen Jozef gezegd over Maria, zijn aanstaande vrouw. Zo gebeurde het ook: Jezus, Jahweh-Redder, dat is Zijn naam, werd geboren. En Hij zal Zijn volk redden van hun zonden, waarvan de belangrijkste *ongeloof* is.

Hij kwam toen als Redder en Hij zal in de nabije toekomst weer komen om Zijn volk Israël te redden van hun zonden. Paulus zegt dat ook in Romeinen 11:26,27.

Hij redt u, jou en mij vandaag. Zijn bewarende, reddende hand in ons leven. Ja dat is fijn: Hij redt.

zaterdag 26 dec. **Galaten 4:4,5**

'Toen echter het complement van de tijd kwam, vaardigde God Zijn Zoon af, geboren uit een vrouw, geboren onder de wet, opdat Hij hen die onder de wet zijn, uitkoopt, opdat wij het zoonschap krijgen.' [NCV]

Het doel van het complement van de tijd was, dat Hij in die periode geboren zou worden, Die Israël zou verlossen van hun zonden en ze zou uitkopen uit de slavernij van de wet. Zo zouden alle geredden de status van zoon krijgen, of het nu Israëlieten of anderen betreft.

Dank Vader dat Hij ons, u, jou en mij uitgekocht heeft en dat wij kunnen leven in de volle vrijheid van de genade van God.

Zoonschap is: tot eer van Vader leven.'

zondag 27 dec. **1 Corinthiërs 1:30**

Maar uit Hem zijn jullie in Christus Jezus, Die voor ons is geworden wijsheid van God, en rechtvaardiging, heiliging en verlossing.' [HSV]

Het is *uit God* dat wij in Christus Jezus zijn. Rijker wordt het niet. Alle wijsheid is in Hem. God rechtvaardigt ons in Hem, en heiligt ons zo en verlost ons op de dag van de vrijkoping. Wat geweldig en heerlijk is dit alles: genade van God, overstromend! Dan ga je zingen en danken!

Doet u dat ook, vandaag, met al die anderen?

maandag 28 dec. **Romeinen 1:9**

'Want God, Die ik met mijn geest dien in het evangelie van Zijn Zoon, is mijn getuige, hoe ik onophoudelijk te allen tijde bij mijn gebeden uwer gedenk, biddende, of mij eindelijk door de wil van God eens een weg gebaad moge worden om tot u te komen.'

In ongeveer het jaar 57 schrijft Paulus deze brief aan de gemeente in Rome. Hij bidt dat hij deze mensen mag ontmoeten, en voortdurend gedenkt Paulus deze ontmoeting in zijn gebeden.

Dat is mooi, ook voor ons. Hij bidt voor iets dat naar de mens heel moeilijk haalbaar lijkt, hij brengt het in gebed bij Vader, dat is de plaats waar het thuishoort. Zo bewaart Paulus de vrede in zijn hart, mooi he!

Morgen lezen we hoe Paulus deze ontmoeting voor ogen heeft.

Tot morgen!

dinsdag 29 dec. **Romeinen 15:29**

'En ik weet, dat ik bij mijn komst te uwent met een volle zegen van Christus zal komen.'

Na het schrijven van deze woorden zal het nog maar een paar jaar duren voor het zo ver zal zijn. Na een hachelijke tocht over land en over zee komt Paulus in Rome aan. In de 15 hoofdstukken hiervoor heeft hij de basisbegrippen uitgelegd. En toch staat hier dat de *volle zegen* – je kunt ook denken aan *volheid*, of *compleet maken* – nog niet duidelijk is gemaakt.

Als Paulus in Rome komt, gaat hij zijn boodschap compleet maken. Hij schrijft daar drie brieven waarin de *volle zegen van Christus* recht in je hart komt.

Morgen lezen we een voorbeeld van die *volle zegen*!

woensdag 30 dec. **Efeziërs 1:3**

'Gezegend zij de God en Vader van onze Here Jezus Christus, die ons met allerlei [NCV: iedere] geestelijke zegen in de hemelse gewesten gezegend heeft in Christus.'

De volle zegen van gisteren wordt nu duidelijk, in deze Efeze-brief.

Paulus dankt onze hemelse Vader, omdat Hij ons alle geestelijke zegen heeft gegeven. In vers 5 vinden we dat die geestelijke zegen ook inhoudt dat Vader jou en mij ziet als zonen (incl. dochters) van Hem!

Deze prachtige woorden, die Vader ons door Paulus gegeven heeft, zijn ook voor vandaag.

Neem ze mee en geniet van het vergezicht!!

donderdag 31 dec. **Psalm 90:14**

'Verzadig ons in de morgenstond met Uw goedertierenheid, zo zullen wij juichen, en verblijd zijn in al onze dagen.'^[SV]

Als je terugkijkt naar het afgelopen jaar, en je meet met een menselijke maat, dan zou je zo maar kunnen denken aan de dingen die goed gingen, en die niet goed gingen. Je gaat alles afwegen en heroverwegen.

Maar Gods maat is anders: wij mogen ons verblijden in alle dagen.

Waarom?

Omdat je 's morgens je hart mag vullen met Gods goedheid: Hij heeft een plan met jou en Hem loopt niets uit de hand. Dat maakt dat je hart mag juichen.

Als je zo naar je leven kijkt, zie je een andere dimensie. En dat maakt ons dankbaar voor het afgelopen jaar en geeft vertrouwen voor het volgende jaar!